Burning In The Skies (II)

On Septembrie 25, 2015

Străduiește-te să acumulezi cunoaștere, realizând contopirea infinitului cu primordialul care te împinge să-ți depășești limitele.

Eram prizonier în cuprinsul unei temporalități extinse, pe care povestea mea nedezvăluită pe de-a întregul o reactualiza în jocurile grave de cuvinte. Un personaj de Wells, prin asemănarea cu inventatorul englez, condus de-o forță invizibilă în altă dimensiune a timpului, când secolele istoriei căpătau nuanțele unei provocări a destinului intelectual de excepție. Sau, poate că eram subiectul principal al unei opere științifice în care se multiplica cunoașterea specializată la care nu avea acces oricine.

Atotcuprinzător, dezvăluiam afinități și concordanțe în principiile și metodele de creație utilizate în scris, dar printr-un soi de elocvență riguroasă, așa cum Ali pașa își cârmuia posesiunile cu mână de fier. "Here's the dead wood to make the fire rase." Cele două scântei de rațiune ce luminau lumea mea în mijlocul torțelor arzătoare ale unui crez puternic, trecând peste tenebrele ignoranței și ale superficialității realității exterioare, erau nebunia de a trăi viața ca pe o ficțiune și ficțiunea ca pe o viață.

Când cineva ia în calcul poveștile deduse dintr-un potențial intelectual de excepție, atunci titanul gândirii independente, șlefuitorul informației care influențează limbajul, apare într-un gol experiențial. Un gol creat fie din deformările însemnătății lumii, fie din redimensionările sale consemnate într-o rezoluție a imaginii de sine care ocupă spațiu în profunzimile haosului sau ale confuziei. Sau din izolările existențiale de tip: "I'm losing what I don't deserve".

Leadership: Cum estimezi conținutul noțiunii de creație din punct de vedere al unor experiențe de viață pe care le-ai bifat la un moment dat ca "default" pentru deschiderea unor noi orizonturi de expresie artistică?

Conținutul de creație care făcea cinste standardelor mele de gândire cuprindea contribuția altor personalități la evocarea unei realități spirituale mai înalte, cu valoare estetică, fiindcă aducea în plim plan frumusețea încercării de a străpunge dincolo de marginile culturii și ale științei prezentului. Primordialul care mă împingea să-mi depășesc limitele era dorința de a instrui posteritatea cu puncte de vedere foarte îndrăznețe privitoare la legătura dintre preferințele mele literare și preocuparea mea de a întoarce lucrurile cu susul în jos.

În multe cărți se menționează faptul că luneta nu ar fi fost inventată de Galilei, pe la 1610, ci de alți trei pretendenți: Janssen, Lippershey sau Metius, căci acest instrument era deja cunoscut și utilizat într-o formă primitivă în Olanda și Franța. Dar cine poate verifica adevărul?

Așa se întâmplă și în cazul cititorilor care analizează un genial scriitor prin definițiile pe care el însuși și le atribuie, ca o perfectă ilustrare a logicii gândurilor. Numai un cititor integrat perfect în infrastructura a trei instanțe de judecată ar putea accesa acest izvor de materie însuflețitoare, ar putea să ia în primire torța vie a unei structuri informaționale complexe. "The blame is mine alone / For bridges I have burned."

Un astfel de cititor trebuie să fie, mai întâi de toate, un Jonathan Swift - să nu caute decât verosimilul și să-l atingă, apoi un Sheakspeare - să transforme involuntar și firesc o idee seacă într-o imagine de ansamblu, și în cele din urmă un Ştefan Zweig - să caute contopirea cu infinitul și primordialul ce-l împinge pe individ să-și depășească limitele. "And in the end

we were made to be apart / In separate chambers of the human heart."

Leadership: Explorezi lumea întreagă dintr-o singură parte a "insulei", în baza intențiilor de a poseda o cultură mai înaintată a cărei putere de fascinație să fie imuabilă în fața timpului?

Devii un călător în spectrul finitudinii atunci când rămâi în golul de producție al ideilor, cifra combinațiilor realizate din manipularea ideilor nereușind o adevărată minune în lupta cu propriile limite și perspective.

Ca reprezentant al unei mulțimi de cărări care se bifurcă din poteca principală, în fond fiind vorba de ceea ce împiedică manifestarea calității de descoperitor, deși intri permanent în contact cu materialul de explorare a unor contexte diferite de utilizare a informației, poți pierde enorm din ceea ce ai acumulat.

Este exact același fenomen, specific cititorilor înrăiți, ce se petrece atunci când cumperi cărți. Tot acumulând cărți peste măsură, nu-ți mai rămâne timp să le citești toate și rămâi cu informații lipsă, neutilizate. Practic te atașezi de ceva pe care nu-l poți fructifica pe de-a-ntregul. Tinzi să acumulezi cunoaștere, omițând numeroase alte mijloace și suporturi de cunoaștere.

În leadership, asta înseamnă să explorezi lumea întreagă dintr-o singură parte a insulei care este pe zi ce trece tot mai populată de străini, dar părăsită de un număr și mai mare de localnici.

Utilizez această a doua comparație, la fel cum marii esteticieni accentuează anumite puncte de lumină sau de întuneric, mai ales când afirm că o singură neinteracțiune cu anumite variabile de tip „referință" poate să nu mai solicite interes sau motivație majoră. Depinde ce asimilezi sau ce omiți.

Leadership: Ești pregătit să trăiești puterea de revelație a unui nou început de lume din modul de specificare a termenilor de utilizare a unui nou conținut de conștiință?

Ar mai fi un aspect important de reținut. Atunci când nu reușești să surprinzi și să accentuezi acele cadre inedite ale propriei individualități și subiectivități, prin dezvăluirea unei noi dimensiuni a științei pe care ți-ai însușit-o în timp, ce pot lăsa o impresie bună în mintea celorlalți, poți să deformezi însemnătatea unui întreg format din reprezentări sau evidențe.

Informațiile asimilate prin studiu sau prin aplicarea științei în practică, în viața de zi cu zi, au o anumită capacitate, nu le poți înghesui forțat într-un colț al realității proiectate musai după mintea ta. În timp ce informațiile omise pot avea oricând valoare de înlocuire atunci când nu formează în cantități mari un pas absolut necesar pentru fundamentarea unei concepții coerente de acțiune sau de dezvoltare personală.

Să nu uităm că știința și omul formează un întreg care se conectează la forța infinitului. Sunt două lumi, două concepte care se întrepătrund prin conotațiile, conexiunile și valențele pe care le implică, unele nebănuite, altele evidente, evoluând mereu, în ciuda controverselor ideologice și filosofice.

Dacă vrei să-ți dezvolți știința și să ajungi la o cunoaștere desăvârșită care poate face din tine mai mult decât un lider, ci un „Intelligence fără sfârșit care produce totul", începe să cauți verosimilul în tot ceea ce te înconjoară. Învață să transformi involuntar și firesc o idee

seacă într-o imagine de ansamblu. Străduiește-te să acumulezi cunoaștere, realizând contopirea infinitului cu primordialul care te împinge să-ți depășești limitele.

Termenii de utilizare a unui nou conținut de conștiință sunt garantați de modul cum îți prezinți creația cu trimitere la alți referenți externi, privitor la ceea ce poți să faci cu ceea ce crezi despre o lume în care adevărul devine greu de acceptat.

Burning In The Skies plasează omul în dimensiunea științei așezate între verosimil și plăsmuire, referindu-se la informațiile utilizate la construcția unui anumit nivel de performanță sau a unei structuri de gândire ce poate fi validată numai prin explorare, descoperire și experimentare a propriei persoane în mod autentic, din complexitatea realității sentimentului că te înalți spre sublimul unei priveliști de pe vârf de munte.

* Notă: Linkin Park - Burning In The Skies

Source: https://neculaifantanaru.com/burning-in-the-skies-II.html